

ved at beslutte Rigsretsaction, idetmindste dersom ved vilde opnaae, at Ministeriet, saalange det endnu var uafgjort, om det var berettiget til selvmaegtigt at indføre Fællesforfatningen, vilde tage vel i Betænkning at anvende Forbehold i den Retning, som af den var antydet. Ogsaa i denne Henseende ere vi blevne fuldbelig beroligede; thi nu have vi paa den høitideligste Maade modtaget Forsikring om, at Regjeringen erkjender, at Fællesforfatningen kun kan gennemføres, efterat Rigsdagen, ifølge Grundlovens § 100, har givet sit Samtykke til Grundlovens Indskrænkning til at gjælde for Danmarks særlige Anliggender. Vi have derfor ogsaa i denne Henseende al den Sikkerhed, som i et saadant Anliggende kan have. Vi have nu igaar med Regjeringens fulde Samvirken vedtaget det hylende Grundlovsforslags Overgang til 2den Behandling, hvorved paany er anerkjendt, at Fællesforfatningen kun kan blive til ved Rigsdagens Samtykke. Altsaa i denne Henseende mener jeg ogsaa, at vi have opnaaet det, som var et af Formaalene med at beslutte sig til at anlægge Rigsretsaction.

Et tredie Formaal, som vi tillige havde, var, at man vilde drage Ministrene til Straffansvar. Jeg tillægger dette Hensyn vistnok en særdeles Betydning, og jeg skulde tillægge det en afgjørende Betydning, dersom ikke andre Omstændigheder talte imod at give dette Hensyn afgjørende Indflydelse. Det forekommer mig nemlig, at ogsaa dette Formaal vel ikke med Hensyn i en vis Henseende er opnaaet til Straf, men med Hensyn til Døm. Saa vidt jeg kan skjønne, er Ministeriet alt dømt, dømt af den høieste Ret, hvorfra det kan blive dømt; det er dømt af Folket, og Dommen er stadfæstet af Hans Majestæt Kongen. Vi skulle vel erindre os, at, da nærværende Forsamling sidst blev opløst — vistnok paa lidet antagelige Grunde og vistnok stridende mod al Klogskab — og der saaledes blev appelleret til Folket, da affagde Folket den 1ste December Fordømmelsesdommen over den Politik, det Ministerium havde fulgt, som havde raadet Hans Majestæt til Udstedelsen af Frdn. 26de Juli. Folket affagde Dommen, idet det gjenvalgte Enhver, der havde udtalt sig alvors-

ligt og bestemt imod Ministeriet, det affagde Dommen, idet det ikke gjenvalgte de meget saa, der ubetinget havde sluttet sig til det afgaaede Ministerium. Og denne Dom, mine Herrer! som blev udtalt den 1ste December, er — det skulle vi lægge Mærke til — den 3die December bleven stadfæstet af Hans Majestæt Kongen, og det paa en Tid, da knap endnu Udsaldet af alle Valg var bekjendt. Dette, mener jeg, har sin store Betydning for hele det constitutionelle System; det er en Seier, som det hidtil ikke har kunnet feire, og som jeg haaber der ikke igien vil bliive saa let Velighed til at kunne blive feiret; det er en Seier, hvorved hele Folkets Bevidsthed om det constitutionelle Systems Værd og Betydning i høi Grad er bleven bestryket, og det er endelig en Seier, at Hans Majestæt Kongen har stadfæstet denne Dom paa en saa utvetydig Maade, som han virkelig har gjort. Jeg mener derfor, at det afgaaede Ministerium er dømt paa en Maade, som ikke behøver yderligere at stadfæstes, og, naar vi erkjende dette, skulle vi vogte os for at efterstræbe at faae denne Dom yderligere stadfæstet ved en Rigsretsdom, der ikke kan lægge nogen Vægt til Folkets af Kongen stadfæstede Dom. (Ho!) Ja, mine Herrer! jeg mener, at vi kun vilde svække den, svække den, dersom vi, ved at beordre Action, erklærede Folkets Dom for utilstrækkelig, dobbelt svække den, dersom Rigsretsdommen gav Ministeriet Medhold. Vi kunne og vi bør ved dette Spørgsmaals Afgjørelse ingenlunde skjule for os den Mulighed, at Ministeriet vil blive frifundet. Jeg veed vel, at denne Anskuelse ikke har fundet synderlig Indgang i denne Forsamling; men det kan ikke negtes, den hyltes og det af de competenteste Dommere, og denne Mulighed maa derfor have Indflydelse paa denne Sags Afgjørelse. Jeg spørger derfor, bør vi, efterat Ministeriet allerede saaledes er dømt af Folket, forspare at udsætte os for at svække denne Dom, ved muligviis at faae en Rigsretsdom, der betager Folkets Dom sin Betydning? (Monrad: Maa jeg bede om Ordet?). Men, vil man sige, ved Siden af de Grunde, der tale for at fremme denne Sag, er der andre Grunde, som netop under de nu forandrede